

Ikt. sz.: Nbb-40/54-7/2017.

Nbb-3/2017. sz. ülés
(Nbb-77/2014-2018. sz. ülés)

J e g y z ő k ö n y v

az Országgyűlés **Nemzetbiztonsági bizottságának**
2017. március 22-én, szerdán 8 óra 10 perckor kezdődően
az Országgyűlés Irodaháza I. emelet III. számú tanácstermében
megtartott üléséről

Tartalomjegyzék

<i>Az ülés megnyitása, a határozatképesség megállapítása, a napirendi javaslat elfogadása</i>	5
<i>Dr. Cseh Gergő Bendegúz főigazgató-jelölt (Állambiztonsági Szolgálatok Történeti Levéltára) meghallgatása</i>	5
<i>Dr. Cseh Gergő Bendegúz főigazgató-jelölt (Állambiztonsági Szolgálatok Történeti Levéltára) kiegészítése</i>	5
<i>Kérdések, észrevételek, hozzászólások; válaszok</i>	5
<i>Határozathozatal</i>	10

Napirendi javaslat

1. Dr. Cseh Gergő Bendegúz, az Állambiztonsági Szolgálatok Történeti Levéltára főigazgató-jelöltjének meghallgatása
(Az elmúlt rendszer titkosszolgálati tevékenységének feltárásáról és az Állambiztonsági Szolgálatok Történeti Levéltára létrehozásáról szóló 2003. évi III. törvény 8. §-ának (5) bekezdése alapján)
2. Tájékoztató a Törökország és az Európai Unió között kötött menekültügyi megállapodással kapcsolatos nemzetbiztonsági kérdésekről **(Zárt ülés!)**

Az ülés résztvevői

A bizottság részéről

Megjelent

Elnököl: Dr. Molnár Zsolt (MSZP), a bizottság elnöke

Németh Szilárd István (Fidesz), a bizottság alelnöke

Csizi Péter (Fidesz)

Lezsák Sándor (Fidesz)

Mirkóczki Ádám (Jobbik)

Dr. Szél Bernadett (LMP)

Helyettesítési megbízást adott

Móring József Attila (KDNP) Csizi Péternek (Fidesz)

A bizottság titkársága részéről

Dr. Imre Bernadett, a bizottság munkatársa

Meghívott

Dr. Cseh Gergő Bendegúz főigazgató-jelölt (Állambiztonsági Szolgálatok Történeti Levéltára)

(Az ülés kezdetének időpontja: 8 óra 10 perc)

Az ülés megnyitása, a határozatképeség megállapítása, a napirendi javaslat elfogadása

DR. MOLNÁR ZSOLT (MSZP), a bizottság elnöke, a továbbiakban ELNÖK: Tisztelt Bizottság! Kedves Vendégeink! Elkezdzenék a mai ülést. A jegyzőkönyv tanúsága szerint Moring képviselő urat Csizi képviselő úr helyettesíti. A bizottság határozatképes.

A kiküldött napirend szerint az 1. napirendi pontot nyilvános ülésen, a 2.-at az ellenőrzési jogkörünkben zárt ülésen fogjuk tárgyalni.

Az 1. napirendi pont dr. Cseh Gergő Bendegúz, az Állambiztonsági Szolgálatok Történeti Levéltára főigazgató-jelöltjének meghallgatása, a 2. pedig tájékoztató Törökország és az Európai Unió között kötött menekültügyi megállapodással kapcsolatos nemzetbiztonsági kérdésekről. Van-e kérdés a napirenddel kapcsolatban? *(Nem érkezik jelzés.)* Nincsen.

Itt még azt a tájékoztatást szeretném elmondani, hogy figyelemmel a bizottság ülésének időpontjára, mivel A héten vagyunk, ezért a házelnök engedélyezte a mai bizottsági ülés megtartását. Menetrend szerint jövő héten fogjuk folytatni a munkánkat.

Ki támogatja a napirendi javaslatot? *(Szavazás.)* Köszönöm szépen.

Dr. Cseh Gergő Bendegúz főigazgató-jelölt (Állambiztonsági Szolgálatok Történeti Levéltára) meghallgatása

Akkor nyilvános ülésen megkezdjük az 1. napirendi pont tárgyalását. Tisztelettel köszöntöm főigazgató-jelölt urat. Elolvastuk az írásban megküldött önéletrajzát meg a szakmai programot is, természetesen lehetőséget biztosítunk majd arra, hogy ön is kiegészítse ezt, illetve, ha kérdések, észrevételek lennének majd, a javaslattétellel élni fogunk. Kérdezem, hogy kívánja-e röviden kiegészíteni a leírtakat.

Dr. Cseh Gergő Bendegúz főigazgató-jelölt (Állambiztonsági Szolgálatok Történeti Levéltára) kiegészítése

DR. CSEH GERGŐ BENDEGÚZ főigazgató-jelölt (Állambiztonsági Szolgálatok Történeti Levéltára): Tisztelt Elnök Úr! Képviselő Hölgyek és Urak! Köszönöm szépen a lehetőséget. Azt gondolom, hogy mindent, amit gondoltam, leírtam a szövegben. Egyetlen mondat, nem is kiegészítés, talán összegzésként hadd jelezzem, hogy amennyiben a főigazgatói pozíciót nekem kell betöltenem az elkövetkezendő időszakban, akkor a levéltár eddigi jogszerű és szakszerű működésének a fenntartását szeretném biztosítani, illetve azokat a korszerű és levéltári szakmai szempontból időszerű fejlesztéseket szeretném végrehajtani, amelyek jobban beágyazottá, hatékonyabbá és eredményesebbé teszik a levéltár működését. Nagyon röviden ennyit szerettem volna mondani. Köszönöm szépen.

Kérdések, észrevételek, hozzászólások; válaszok

ELNÖK: Köszönöm szépen. Valóban, ön gyakorlatilag a szakmai pályafutását ezen a területen töltötte, tehát az kétséget kizáró. Annyit szeretnék csak mondani, az, hogy kell, az túlzás, tehát kettőn áll a vásár, nyilván önnek is el kell fogadnia a jelölést. Hogy ön itt ül velünk szemben, abból arra következtetek, hogy önnek ezt szándékában áll megtenni, és ez nem kizárólag a „kell” nyelvtani szerkezetből adódó kötelezettségvállalás.

Kérdezem képviselőtársaimat, hogy van-e kérdés. *(Jelzésre:)* Szél Bernadett képviselő asszony, parancsoljon! Mirkóczki képviselő úr is jelentkezett? *(Mirkóczki Ádám bólint.)* Igen.

DR. SZÉL BERNADETT (LMP): Köszönöm a lehetőséget. Nagy tisztelettel üdvözlöm önt. Magam is megvizsgáltam az anyagot, az ön szakmai pályafutását, és nyilván ahhoz nem férhet kétség, hogy ön ennek a területnek az avatott ismerője, viszont én szeretném kérdezni, hogy kifejezetten a mágnesszalagok és az akták vonatkozásában ön milyen változásokat irányoz elő a jövőre vonatkozóan, merthogy magában az irományban erre vonatkozó szándékot nem láttam.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Megvárjuk a kérdéseket, nem lesz annyira sok szerintem. Mirkóczki képviselő úr! *(Mirkóczki Ádám: Én csak véleményyt. Indoklást!)* Akkor én is csak egy csatlakozó kérdést: valóban én is úgy látom, hogy az ön személyének szólóan, illetve a szakmai területen végzett munkája kétségtelenül még arra is feljogosítaná az ellenzéket, legalábbis engem, hogy támogassam az ön kinevezését, de valóban, a mágnesszalagok nyilvánosságával kapcsolatos kérdés ezt befolyásolni fogja. Tehát kérdezném én is tisztelettel - képviselő asszonyhoz hasonlóan -, hogy ezekkel kapcsolatosan mi az álláspontja.

DR. CSEH GERGŐ BENDEGÚZ főigazgató-jelölt (Állambiztonsági Szolgálatok Történeti Levéltára): Köszönöm szépen a kérdést. A mágnesszalagok vizsgálatával foglalkoztunk az elmúlt egy évben, az erről szóló jelentést a sajtóban mindenki elolvashatta. A Nemzeti Emlékezet Bizottságával közös munkacsoportban vizsgáltuk egy éven keresztül tulajdonképpen a mágnesszalagok adattartalmát, hitelességét és egyáltalán használhatóságát. Az én véleményem szerint a levéltári törvény egyértelműen fogalmaz abban a tekintetben, hogy a mágnesszalagok iratok, ebből következően a levéltárban van a helyük. Amennyire tudom, erre meg is van a kormányzati szándék, hogy a levéltárba fogják átadni a közeljövőben ezeket a mágnesszalagokat.

A levéltárnak arra nincs felhatalmazása, hogy a még fenntartott minősítéseket felülvizsgálja, ezt a titokgazdának kell megtennie. Abban a pillanatban, amikor a levéltár olyan irathoz jut, olyan adatállományhoz jut, amelynek már nincs minősített adat tartalma, azt gondolom, hogy ugyanazon levéltári kutatási szabályok szerint lesz hozzáférhető, mint a levéltárban őrzött jelenlegi többi iratanyag.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Mirkóczki képviselő úr, parancsoljon!

MIRKÓCZKI ÁDÁM (Jobbik): Köszönöm szépen. Nagyon röviden. Olvasva az ön anyagát hasonló véleményen vagyok, mint az előttem szóló képviselőtársaim, ugyanakkor én már most két-három mondatban szeretném indokolni, hogy miért fogok nemmel szavazni. Egyrészt azért, mert az, ami az önök levéltárának a feladata lenne, tudom, hogy nem önök a jogalkotók és a törvényalkotók, és tudom, hogy önöknek maximálisan be kell tartani az előírt jogszabályokat, ugyanakkor én azt is gondolom, hogy önök, akik ezen dokumentumokat őrzik, vizsgálják, kutatják, önöknek generálni kellene azokat a változtatásokat, amely egyfajta 27 éves társadalmi igénynek megfelel. Erre az úgynevezett harcra, ami az állambiztonsági múlttal való leszámolást és a nyilvánosságot illeti, az ön anyagában nem találtam, ugyanúgy, ahogy a korábbi években sem lehetett megtalálni. Mert ha önök tesznek kifejezetten

javaslatokat a kormányzat, illetve a politika részére, az egy egészen más dolog, és úgy tüntetik el, akkor én ezt maximálisan tudnám támogatni, de egyelőre én nem látom azt a szándékot sem írásban, sem szóban, hogy mit kell tenni.

Ahogy arra sem láttam semmilyen utalást sem, amit egyébként nemcsak hozzánk, hanem szerintem minden politikai párthoz maguk a kutatók, akik az önök objektumaiban kutatnak, rendszeresen megjegyzik, hogy indokolatlanul oldalak hiányoznak, indokolatlanul adatok vannak kitakarva, és egyszerűen azok számára is el van lehetetlenítve az érdemi feltárás, akik egyébként jogosultak. Ez teljesen természetes, és ez nem önnek szól, ez a mindenkori kormánytöbbség felelőssége és relevanciája, hogy milyen jogszabályi környezetet teremt, ami a nyilvánosságot garantálja, de én azt gondolom, hogy önök például mint a legszakavatottabb intézmény, lehetnének ennek egyfajta motorja és generátora. És én most nem szeretném idézni az ön elődjének ezzel kapcsolatos, rendszeresen a beszámolóiban szereplő véleményét, hogy ez csak a fiatal generációnak egyfajta politikai tőke kovácsolására alkalmas igénye - ugye Gyarmati úr ezt rendszeresen megfogalmazta korábban -, ez nem a fiatal generációnak igénye, hanem szerintem minden tisztességes magyar ember igénye, aki egyszer és mindenkorra le szeretné zárni az állambiztonsági múltat, legalább olyan formában, hogy nyilvánosan kutatható legyen.

Ugyanakkor azt is cáfolnám, amit a Nemzeti Emlékezet Bizottsága, amit most nem szeretnék minősíteni, rendre hangsúlyoz, hogy ezekben nem szerepelnek olyan adatok. Akkor kérdelem én, hogyha nem szerepelnek ezekben a dokumentumokban releváns információk, akkor vajon mi akadályozza - nyilván ez a kérdés nem önt illeti, félreértés ne essék - a mindenkori kormányt abban, hogy ezt nyilvánosságra hozza. Teljesen világos, hogy olyan adatok szerepelnek, amely bizony a gazdaság vagy a politika különböző szereplőit kellemetlen helyzetbe hozná, adott esetben a politikai morál csorbulna. Én azt gondolom, hogy az önök feladata, és én biztatom is önt, hogy a jövőben fogalmazzanak meg olyan, adott esetben a jogszabályokra vonatkozó elképzeléseket, változtatásokat, amely egyrészt a kutatók munkáját segíti, az önök munkáját segíti, olyan értelemben, hogy nem kell nagyítóval keresni, hogy mit takarjunk ki, mit ne hozzunk nyilvánosságra, még a kutatók számára se tegyünk hozzáférhetővé, és én azt gondolom, hogy akkor önök fogják betölteni azt a szerepet, amit ma a politika különböző szereplői egyelőre megtesznek és amit a kutatók szorgalmaznak. Úgyhogy én kívánok ehhez a munkához olyan értelemben sok sikert, hogy ön is egy másik generációt képvisel, mint elődje, legyünk akkor közösen annak motorja vagy zászlóshajója, hogy ez egyszer és mindenkorra a helyére kerüljön.

Én nagyon nem szeretem azt - és ez most már igazából tényleg nem önnek szól, de a témához mindenképp hozzátartozik -, hogy mindig szorgalmazzuk a lengyel példát, mindig elmondjuk, hogy a lengyel barátaink, lengyel testvéreink így meg úgy. Nézzük meg, kérem szépen, a lengyel szabályozást, hogyan van! Nyilván ön előtt is ismert - én tavaly novemberben jártam Lengyelországban, a Nemzeti Emlékezet Intézeténél, amely ott van -, és szeretném felhívni kormánypárti képviselőink figyelmét, hogy a lengyel törvényt szó szerint lefordítottuk, a jogászaiknak kiadtuk, hogy adaptálják a magyar jogrendszerre, és az most ott fekszik az Országgyűlés előtt, hamarosan a bizottságban kell arról dönteni.

Azért a lengyel szabályozás más, finoman fogalmazva, és mondom is az analóg példát. Ha egy kutató bemegy önökhöz, nyilván meglesz a megfelelő indoklás és háttér, hogy hogyan és milyen alapon akar valamit kutatni, és önök rendelkezésre fognak bocsátani vagy egy teljes, vagy egy hiányos, anonimizált valamilyen dokumentumhalmazt. Lengyelországban ez úgy történik, hogyha nem egy kutató a

megfelelő jogi háttérrel és engedélyekkel, hanem például egy újságíró megy be, hogy X., Y., Z.-nek szeretné az 1989 előtti tevékenységéről kikérni a dokumentumot, akkor kell egy egymondatos indoklás és egy főszerkesztőtől egy aláírás, hogy igen, ő erről fog cikket írni. Ha egy magánszemély teszi ugyanezt, hogy dolgozatot ír a kisfia, nem tudom, a középiskolában, akkor neki is oda fogják adni. Na, ez a nyilvánosság, ami Lengyelországban van, az pedig, ami nálunk, egy vicc.

Én ezt azért mondom el ennél a napirendi pontnál, mert ide kívánczok, és tényleg őszintén kívánok eredményes és sikeres munkát, és őszintén kívánok bátorságot ahhoz, hogy adott esetben, igen, a kormánnyal szemben is, a mindenkori kormánnyal szemben - hozzáteszem, nem akarok pártoskodni ebben -, fogalmazza meg például lengyel mintára azt az igényt, hogy ennek hogyan és miként kellene megfelelően működni. Egy tény: Magyarországon hiába mondja el Rétvári Bence naponta a Nemzeti Emlékezet Bizottságára vonatkozóan, hogy minden hozzáférhető és minden kutatható, egy nagy túró, a nyilvánosság ki van belőle szorítva, a kutatók is csak erősen szelektált, anonimizált anyagokhoz férnek hozzá, és így lehet eljátszani azt a trükköt, hogyha valakiről tudunk valamit, akkor lehet lebegtetni, hogy vagy kihozzuk, vagy nem hozzuk ki.

Ez a kettős mérce, ez az állapot nem tartható fenn, és kormánypárti képviselőtársaimat is tényleg arra biztatom, hogyha le akarunk ezzel számolni, akkor teremtsük meg annak jogi feltételeit, legyen teljes nyilvánosság, hozzáférhetőség. Semmilyen nemzetbiztonsági relevanciája nincs a mai biztonságpolitikai kihívásokra vonatkozóan, hacsak nem akkor, ha ma is olyan státuszokban ülnek egyes személyek, ahol nem lenne keresnivalójuk. Akkor van nemzetbiztonsági relevancia, de ez nem a jelenlegi, hogy mondjam, ellenzéki oldal felelőssége, hanem a mindenkori kormány felelőssége, nemcsak az önké, hanem az önök elődeié.

Úgyhogy szerintem akkor beszélhetünk erről a kérdéstről őszintén, ha ezt egyszer s mindenkorra lezárjuk, mert tényleg nézzük meg, hogy az elmúlt 27 évben a volt varsói szerződés, a volt KGST összes országa mit és hogyan tett meg az állambiztonsági múlt feltárása érdekében, és ahhoz képest Magyarország hol van. Hiába mondják, hogy eltűntek dokumentumok, ezekben nincs semmi. Ha nincs benne semmi, miért nem hozzuk nyilvánosságra? Ez egy költői kérdés természetesen, biztos, hogy van benne olyan egyrészt, másrészt meg egyébként a lengyel törvénynek egy elég, hogy mondjam, sarkalatos része az, leszámítva a külön ügyészséget, hogy például nemcsak a Lengyelországban, a lengyel hatóságok által keletkezett dokumentumokat teszi kutathatóvá, hanem például az orosz vagy a német hatóságok által készített dokumentációkat is.

Kívánom önöknek, hogy vegyék azt a fáradságot, hogy nézzék meg az általunk benyújtott javaslatot. Még egyszer mondom, ez nem a Jobbik kitalációja, hanem a lengyel törvény magyar változata, amely egyébként 15 éve kiválóan működik Lengyelországban, és javasolom, hogy egyébként látogassanak el a Nemzeti Emlékezet Intézetének valamelyik lengyel vajdasági központjába, és nézzék meg a gyakorlatban, hogy ott hogyan működik. Na, az a nyilvánosság, az a múlttal való szembenézés, az pedig, ami nálunk van, tényleg a vicckategória, a Nemzeti Emlékezet Bizottsága jelenlegi működésével együtt. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Rögtön megadom Lezsák alelnök úrnak a szót, csak annyit szeretnék mondani, képviselő úr, hogy önnek nagyon sok mindenben igaza van, csak talán kevésbé az illetékes - bocsánat, majdnem kimondtam, hogy

elvtárs - úr ül itt velünk szemben. Önnek igaza van, csak ezekre nem fogunk választ kapni, másnak kéne ebben a székben ülni.

Alelnök úr, parancsoljon!

LEZSÁK SÁNDOR (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Mirkóczki képviselő úr jókívánságokat, javaslatokat fogalmaz meg, ugyanakkor nem támogatja a jelölt urat - kis ellentmondás.

Ismerem a jelölt úr szakmai életútját - és nem onnan, hogy a Kulturális bizottság ülésén részt vettem és végighallgattam -, valóban nagyra értékelem eddigi munkásságát, és látok benne egy olyan személyiséget, aki alkalmas lesz arra, hogy vezesse a Történeti Levéltárat.

Egyetlenegy kérésem van. Örömmel olvastam, hogy alapfokú orosznyelv-tudása van, ezt érdemes lenne fejleszteni, mert ha van kincses terület mindarra, amit egyébként Mirkóczki képviselő úr is joggal hiányol, akkor az éppen Moszkva vagy Oroszország, tehát érdemes lenne az orosznyelv-tudását erősíteni, hiszen csak így lehet kapcsolatot az ottani vezetőkkel kialakítani. Köszönöm.

ELNÖK: Bolsoj szpasziba, alelnök úr. *(Jelzésre:)* Akkor parancsoljon! *(Németh Szilárd István: Az ócseny, de mindegy, nem érdekel senkit.)*

DR. SZÉL BERNADETT (LMP): Abba szeretnék itt belekapaszkodni, hogy a pályázatában szerintem méltányolandó célként tűzte ki, hogy az intézményben kiteljesedjen az információs önrendelkezési jogok gyakorlása minden jogosult állampolgár számára. Egy kicsit átadva önnek a szót, akkor legyen kedves ezt értelmezze, hogy ebbe konkrétan mi tartozik bele, meddig menne el az információs önrendelkezési jogok gyakorlása szempontjából.

DR. CSEH GERGŐ BENDEGÚZ főigazgató-jelölt (Állambiztonsági Szolgálatok Történeti Levéltára): Köszönöm szépen a kérdéseket. Egy része nem is annyira nekem szólt, mint ez többször elhangzott, de volt, amit azért a levéltár vezetése kapott mint leendő feladatot vagy leendő célt. Erről hadd mondjam azt, hogy valóban a levéltár nem törvényalkotó, hanem végrehajtó, de például éppenséggel a mágnesszalagok kapcsán kezdeményeztük többek között, például a levéltár is kezdeményezte azt, hogy ezek minél gyorsabban kerüljenek levéltárba, és a mi levéltárunk működésére vonatkozó törvény módosítását is több ponton kezdeményeztük. Valóban elképzelhető, hogy a levéltár vezetésének gyakrabban és határozottabban el kell mondania a véleményét a levéltári anyag kutathatóságáról és hozzáférhetőségéről. Nem hiszem, hogy ennek szakmai alapon való gyakorlása különösebb akadályba ütközne a későbbiekben, tehát valóban én is azt gondolom, hogy a levéltár vezetése ezen a téren lehet a későbbiekben aktív.

Az orosznyelv-tudással kapcsolatban köszönöm szépen a kérdést, ez is egy olyan terület valóban, amit a levéltárnak aktívabban kell művelnie; nem feltétlenül az orosznyelv-tudást, mert van olyan kollégám, aki nálam sokkal jobban beszél oroszul, hanem valóban a mi levéltárunkból hiányzó források javarészt moszkvai levéltárakban található meg, és sajnálatos módon az elmúlt időszakban kevés hasznosítható kapcsolatot tudtunk orosz levéltárakkal, különösen a titkosszolgálati iratokat őrző levéltárakkal létesíteni. Ez mindenképpen fontos feladata lesz az új vezetésnek, akárki is lesz az.

Az állampolgári információs önrendelkezési jog pedig, azt gondolom, a levéltár alapfeladata, az egyik legfontosabb feladata; ezen a téren megint csak törvényvégrehajtó a levéltár. Amit a legnagyobb hiányosságnak tartok, és eddig ebben sajnos nem sikerült komoly előrelépést tenni, de ezen dolgozni fogunk, hogy rendkívül hosszadalmas az az eljárás, amíg az állampolgárok a saját magukra vonatkozó információkhoz hozzájuthatnak. A mostani jogi szabályozás és a mi joggyakorlatunk szerint, azt gondolom, minden érintett állampolgár megismerheti az összes olyan fontos információt, ami órá vagy a családjára vonatkozik. Ez egy viszonylag időigényes procedúra, de a levéltári anyag feldolgozása és újabb munkatársak foglalkoztatása révén ezt fel lehet gyorsítani. Azt gondolom, ez mindenképpen segíteni fog abban, hogy az állampolgárok gyorsabban élhessenek ezzel a joggal.

ELNÖK: Köszönöm szépen. *(Jelzésre:)* Szél Bernadett képviselő asszony, parancsoljon!

DR. SZÉL BERNADETT (LMP): Akkor még egy kérdés, hogy ez az aktívabb páártevékenység, amit megjelölt, az mire vonatkozik.

DR. CSEH GERGŐ BENDEGÚZ főigazgató-jelölt (Állambiztonsági Szolgálatok Történeti Levéltára): Köszönöm szépen. Ezt én nagyon fontosnak gondolom. Egy adatot hadd mondjak, nem szeretnék adatokkal dobálózni: eddig körülbelül 40 ezer állampolgári kérelmet regisztrált a levéltár, ha beleértjük azt is, hogy ezek általában családokra vonatkoznak, akkor nagyjából százezres nagyságrendűnek tekinthető az a kör, amelyik eddig élt az állampolgári információs önrendelkezési joggal. Mindannyian el tudjuk képzelni, hogy ennél nagyságrendekkel több embert érintett a titkosszolgálatok tevékenysége '90 előtt. Én, amikor civil emberekkel találkozom, akkor tíz emberből nyolc meglepődik azon, hogy ilyen jog létezik Magyarországon, és ki lehet kérni a levéltárból az iratokat. Ez, ha szabad önkritikát gyakorolni - és szabad, mert én is ebben a levéltárban dolgozom egy ideje, tehát a saját kritikám is -, eddig nem sikerült olyan áttörést elérni a páártevékenységünkkel, hogy ez valóban egy társadalmi tudatosság legyen, hogy a magyar állampolgárok tudják azt, hogy van egy ilyen jog és egy ilyen lehetőség. Úgyhogy ebben sok teendője lesz majd az új főigazgatónak, azt gondolom.

ELNÖK: Köszönöm szépen. A szavazás előtt én is annyit szeretnék elmondani, ellentétben Mirkóczki képviselő úrral, én nem nemmel szavazok, hanem tartózkodni fogok, mert az ön személye egyébként alkalmas ennek a feladatnak az elvégzésére, az ön múltja is, azonban kétségtelen, hogy a teljes nyilvánosság és az állambiztonsági múlt lezárása számomra is ugyanolyan fontos, mint amilyen fontos Mirkóczki képviselő úr szavaiban. Ebben, nem az ön felelőssége miatt, de miután komplexen nem lehet szétválasztani ezt a két kérdést, az ön személyét, illetve az egész területen lévő viszonylag átláthatatlan helyzetet, én tartózkodni fogok.

Határozathozatal

Kérdezem, hogy ki támogatja főigazgató-jelölt úr kinevezését. *(Szavazás.)* Négy. Ki nem támogatja? *(Szavazás.)* Két nem. Ki tartózkodott? *(Szavazás.)* A bizottság támogatta az ön kinevezését. Köszönöm szépen. *(Dr. Cseh Gergő Bendegúz: Köszönöm szépen.)*

A nyílt ülés véget ért. Áttérünk zárt ülésre. Kérem, hogy ennek a feltételeit biztosítsák majd. Vizontlátásra! *(Dr. Cseh Gergő Bendegúz távozik az ülésről.)*

(A nyílt ülés befejezésének időpontja: 8 óra 32 perc

Szünet: 8.32 - 8.35

*A bizottság a továbbiakban zárt ülésen folytatta munkáját,
melyről külön jegyzőkönyv készült.)*

Dr. Molnár Zsolt
a bizottság elnöke

Jegyzőkönyvvezetők: Podmaniczki Ildikó és Szűcs Dóra